

มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยในความฝันอันสูงค่า
ฉันเข้ามาอย่างมั่นใจไม่เคยละใจ
พบสายตาญาติสนิทมิตรเชื้อเชิญ
ให้ฉันเดินสู่จุดหมายมุ่งปลายทาง
เดินบนเหงื่อและน้ำตาประชากรราษฎร์
ซึ่งคอยคนช่วยปลาอยู่ห่างห่าง
สำนึกแน่นใจไม่จิตจาง
ฉันต้องล้างเหงื่อหน้าตาประชาชน
ก้าวมาสู่ร่มศรัตรังในครุณ
เสริมวิถีความคิดสัมฤทธิ์ผล
ความรู้คือแสงสว่างส่องสร้างคน
ให้ปรับตนเข้ากับระดับกับสังคม
มาช่วยกันพัฒนาประชากรราษฎร์
ให้สามารถประกอบกิจการงานเหมาะสม
ลดค่าค้ำค้ำพัฒนา ไม่น่าชม
เล็กน้อยมุ่งเพื่อเห่อตามกัน
แถวเลือดคลุกกรุยทางอยู่ข้างหน้า
บ้างหลงรูปมารยาน่าเย้ยหยัน
บางคนแน่วอดมการงานผูกพัน
บ้างยึดมั่นศักดิ์นาอย่างน่าขง
สำหรับฉันก็คือนักคนวันก่อน
จะกลับย้อนสู่มวลชนตามตนหวัง
เพิ่มปัญญาประชาใหม่ให้จริงจง
ไม่ขอฝังร่างยับกับปัญญา.

♡ ชาตรี สารานู

WHEN WE FALL IN LOVE

When we fall in love
We'll surely keep each other
In our warmest hearts.

Our two lives shall merge
(Even we're repaired)
Until we both die.

And so day and night
You'll be at my lips and thoughts
And deep in my soul.

To see you only,
Even in 'magination'
Is better than meals.

And this nourishment
Strengthens and prolongs my life
Which is also yours.

And when we meet 'gain,
We want t' leave our earthly lives
Only for the past.

Our future sweet love
Is too heavenly that none
But angels may taste.

We'll then freely move,
Among spiritual bodies,
In our blissful love.

♡ อนันต์ โอกฤษ